

Dionysius

IN BEELD

Paasvieringen

Onze Mariakapel

Zuster Renske de
Greeuw

Veel goed nieuws

IK BEN DE EERSTE
EN DE LAATSTE,
EN DE LEVENDE,
EN IK BEN DOOD
GEWEEST EN ZIE,
IK BEN LEVEND TOT
IN ALLE EEUWIGHEID.
AMEN.

GEZEGENDE PAASDAGEN

OPENBARING 1:17,18

R.K. Parochie van de H. Dionysius

Middenweg 248, 1701 GH Heerhugowaard
072 - 5711292 | www.dionysiusparochie.nl

PASTOOR FRANK DOMEN

06 - 26 30 66 36
pastoorfrank@dionysiusparochie.nl

DIAKEN EELKE LIGTHART

072 - 57 44 328
ed.ligthart@quicknet.nl

EUCHARISTIEVIERINGEN

zaterdag 19.00 uur
zondag 10.00 uur
maandag t/m vrijdag 09.00 uur

PAROCHIEBESTUUR

NL 63 RABO 0326 90 42 47
t.n.v. R.K. Parochiebestuur H. Dionysius
Bestuursrekening
(ook voor misintenties)

KERKBIJDRAGEN

NL 78 INGB 0002 31 42 00
NL 92 RABO 0326 91 27 46
t.n.v. R.K. Parochiebestuur H. Dionysius
Commissie Kerkbijdragen

PAROCHIELE CARITAS INSTELLING

NL 62 ABNA 0132 1536 02

KERKLEDEN ADMINISTRATIE

wiljandomen@dionysiusparochie.nl

KERKHOF ADMINISTRATIE

uitvaartadministratie@dionysiusparochie.nl

De volgende Dionysius in Beeld verschijnt

kort voor Pinksteren.

INHOUD

02 VIERINGEN ROND PASEN	07 FAMILIEBERICHTEN	17 KACHELS VOOR OEKRAÏNE
03 ONZE MARIAKAPEL	11 ADRIE VAN LANGEN Het goddelijk Kind	19 CIJFER NIEUWS
04 PASTOOR FRANK DOMEN Aardbeving	13 ARIEKE VAN REEKEN- DE GREEUW Bezoek aan Zuster Renske	22 WILJAN DOMEN Nabijheid
06 EVEN BIJPRATEN		

Juwelier Sjaak Knijn

Al meer dan 50 jaar vindt u bij Juwelier Sjaak Knijn 'de laatste trend tot nostalgie'

- Verkoop & reparatie van sieraden en horloges
- Ons eigen merk Albino trouwringen
- Nu ook een webshop!

Middenweg 192 | 1701 GG | Heerhugowaard | 072-5710126 | info@albino.nl | www.juweliersjaakknijn.nl

EENMAAL SAWA
ALTIJD SAWA

sawa
Nails

PEDICURE
Gezonde nagels & Prachtige voeten

© SAWANAILS

Sandra Walberg 06-47650154
Seringenlaan 107, 1702LT Heerhugowaard

Eris de Lente in

Vieringen rond Pasen

• ZATERDAG 28 MAART

13.30: Palmpasenkruisen maken in het Parochiecentrum
19.00: Palmpasenviering (Dionysiuskoor)

ZONDAG 29 MAART

09.30: De Palmpasenprocessie (start parkeerplaats)
10.00: Palmpasenviering (Salt & Light)

(WITTE) DONDERDAG 2 APRIL

19.00: Heilige Mis (Dionysiuskoor)
Aansluitend Aanbidding in het Parochiecentrum

(GOEDE) VRIJDAG 3 APRIL

09.00: Ochtendgebed in de dagkapel
15.00: Kruisweg in de kerk
15.00: Kinderkruisweg in de tuin
19.00: Viering Goede Vrijdag (Salt & Light)

PAASZATERDAG 4 APRIL

09.00: Ochtendgebed in de dagkapel
20.30: Paaswake (Spirit)

PAASZONDAG 5 APRIL

10.00: Hoogmis (Salt & Light)
Gezellig samen zijn na de viering

PAASMAANDAG 6 APRIL

10.00: Heilige Mis (Salt & Light)
Gezellig samen zijn na de viering
Eieren zoeken in de tuin

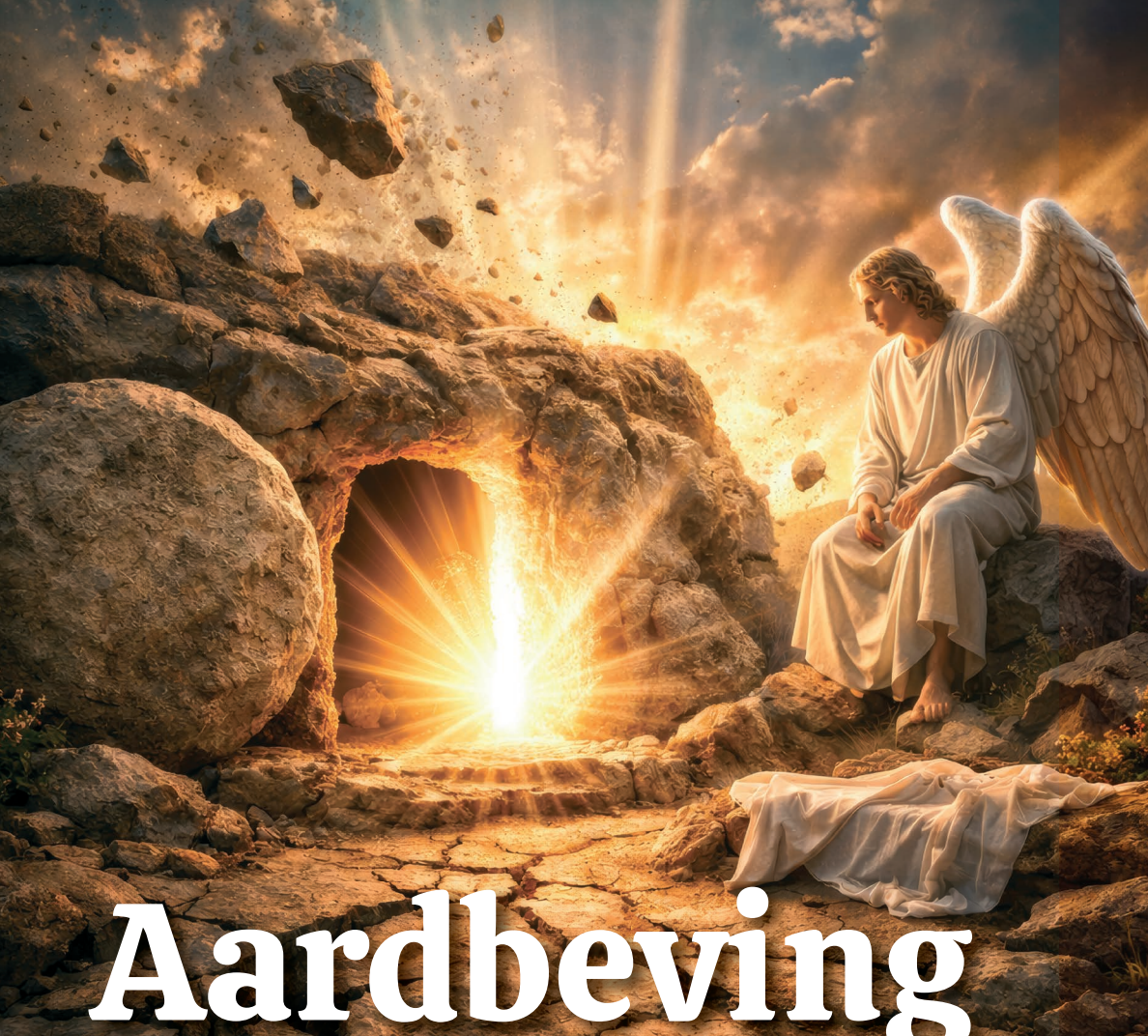
Onze Mariakapel

Onze Mariakapel is van gedaante veranderd. De muren, behoorlijk zwart van roet en walm van de kaarsen, zijn geschilderd. En ook het plafond is onder schilders-handen genomen. Een gedeelte is zwart geschilderd, dat klinkt misschien een beetje vreemd, maar iedereen is enthousiast. Het plafond heeft nu een chique uitstraling en de daar aanwezige lampjes schijnen als licht in de nacht. Achter het Mariabeeld is een stukje muur bekleed met een strook blauw sterrenbehang. Maria draagt immers een kroon van sterren. We zingen vaker het Marialied: 'Wees gegroet, o Sterre'. En in het lied 'O, reinste der schepselen' wordt Maria ook 'Sterre der zee' genoemd ... O reinste der schepselen, o Moeder en Maagd, gij, die in uw armen het Jezuskind draagt, Maria, aanhoor onze vurige bee, geleid ons door 't leven, o Sterre der zee'. In de litanie van Maria wordt zij 'Morgenster' genoemd. En heel passend behangetje dus! Het Mariabeeld is overigens schoongemaakt en, waar nodig, gerestaureerd. De kaarsenbakken zijn enigszins anders opgesteld. De novena-kaarsen en rode waxinelichtjes (die niet walmen) staan nu tegen de opnieuw geschilderde muur, die daarom hopelijk minder zwart wordt door roetaanslag. Dat is natuurlijk even wennen, maar het proberen waard. In de Mariakapel kan al enige tijd ook via een QR code betaald worden: de novena-kaarsen kosten € 6,- per stuk en de overige kaarsen (ook de waxinelichtjes) € 0,50. 11 Ik zou enkele mensen hier ter plekke bijzonder willen bedanken: de parochiële donateur en de schilder die een mini-mini-vergoeding vroeg voor het schilderen en behangen. Ten huize van Renate en Loreta Dekker is het Mariabeeld schoongemaakt en gerestaureerd. En Monique Bosma-Noordwest, heeft de vloer (graniettegels) schoongemaakt: een hele klus op de knieën. En niet te vergeten Truus Sprenkeling-Beers, die wekelijks zorgt dat onze Mariakapel er pico bello uitziet.

Een hele mooie samenwerking van enkele betrokken parochianen. Maar er zijn meer kleine projecten die best wel gesponsord zouden kunnen worden ... ! Goed idee?!

Wiljan Domen 06 - 16 800 400

Aardbeving

In het evangelie van Pasen (Matteüs 28,2) lezen we een opmerkelijk detail. 'Plotseling kwam er een hevige aardbeving'. Een engel van de Heer daalt neer, rolt de steen van het graf weg en gaat erop zitten. Het graf is open. Jezus leeft. Die aardbeving is niet toevallig. Het is alsof de aarde zelf reageert op wat gebeurt. Iets groots, iets beslissends vindt plaats: Jezus staat op uit de dood. De dood heeft niet het laatste woord. Wanneer wij het woord 'aardbeving'

horen, denken we meestal aan iets bedreigends: huizen die instorten, angst, chaos. Maar in het Paasverhaal krijgt de aardbeving een andere betekenis. Het is een schok die iets nieuws mogelijk maakt. De steen wordt weggerold. Het graf gaat open. Wat gesloten leek, wordt opengebroken. Pasen is dus als een aardbeving. Niet een aardbeving die vernietigt, maar een aardbeving die bevrijdt. Als we eerlijk zijn, kennen wij allemaal momenten waarop het leven

vast lijkt te zitten. Er zijn situaties waarin alles zwaar voelt. Soms kan er angst in ons leven zijn: angst voor de toekomst, voor ziekte, voor verlies. Soms ervaren we verdriet of teleurstelling. Misschien voelen we ons moedeloos, alsof een zware steen op ons ligt, die we niet kunnen wegrollen. De leerlingen van Jezus kenden dat gevoel ook. Na Goede Vrijdag waren ze bang en verward. Hun Meester was gestorven. Alle hoop leek verdwenen. De deuren waren gesloten. Hun wereld was donker geworden. Maar dan komt Pasen. Die aardbeving bij het graf is een teken: God zet de wereld opnieuw in beweging. De steen blijft niet liggen waar hij lag. Het graf blijft niet gesloten. Het donker krijgt niet het laatste woord. En dat geldt niet alleen voor toen. Dat geldt ook voor ons. Pasen kan ook in ons leven een soort aardbeving zijn. Een moment waarop God iets in beweging zet. Soms heel onverwacht. Misschien kennen we dat wel: ineens is er weer hoop waar die bijna verdwenen was; vergeving blijkt mogelijk na een conflict; nieuwe moed wordt gevonden terwijl we dachten dat we niet meer verder konden of vreugde keert terug na een periode van verdriet. Dat zijn kleine Paas-aardbevingen. Het geloof zegt ons dat Jezus niet alleen ooit is verrezen, lang geleden, nee, zijn verrijzenis werkt door! Hij leeft! En waar Hij komt, daar begint iets nieuws. Waar angst heerste, kan blijdschap komen. Waar dood leek te heersen, kan nieuw leven ontstaan. Waar ontmoediging was, kan hoop groeien. Dat zien we soms op heel eenvoudige manieren. Een vriendelijk woord kan iemands dag veranderen. Een gebed kan ons hart rust geven. Een moment van stilte kan ons opnieuw richting geven. Een kleine daad van liefde kan meer in beweging zetten dan we dachten. Net als bij een

echte aardbeving begint het vaak klein, diep onder de grond. Maar de beweging gaat verder. Pasen nodigt ons uit om daarvoor open te staan. Om te geloven dat God ook vandaag nog stenen kan wegrollen. Misschien niet altijd op spectaculaire manieren, maar vaak door het stille werk van genade in ons hart. Daarom vieren christenen Pasen met zoveel vreugde. Niet omdat er nooit meer problemen zijn. Maar omdat we weten, dat de dood niet het laatste woord heeft. Het laatste woord is aan het leven. De aardbeving van Pasen zegt als het ware: de wereld blijft niet zoals zij was. Door Jezus begint een nieuwe werkelijkheid. En misschien is dat wel de mooiste vraag van Pasen: durven wij toe te laten dat God ook ons leven een beetje door elkaar schudt? Niet om ons omver te werpen, maar om ons wakker te maken. Niet om te vernietigen, maar om nieuw leven te geven. Want waar Christus opstaat, daar komt beweging. Daar worden stenen weggerold. Daar breekt licht door. En precies daar begint Pasen. Ik wens jullie allen van harte een Zalig Pasen!

Pastoor Frank Domen

PIETER RAAT ZOEKT (KOOK)VRIJWILLIGERS

Vrijwilligers zijn, net als familieleden en naasten, onmisbaar in het leven van senioren. Zij bieden tijd, aandacht, ondersteuning en zorg. Deze betekenisvolle contacten geven het leven van senioren kleur, en vice versa! Vrijwilligerswerk biedt een gevoel van voldoening en de kans om echt iets voor een ander te betekenen. Pieter Raat heeft een actieve pool van zo'n 220 vrijwilligers. Zij helpen bij het samen koken op locaties, begeleiden het ontbijt, ondersteunen bij groepsactiviteiten of brengen maaltijden rond met 'Tafeltje Dekje'. Samen begeleiden we senioren bij het prettig oud worden. Bent u enthousiast en benadert u mensen met respect? Dan verwelkomen wij u graag in ons team. Wilt u weten wat de mogelijkheden voor u zijn? Neem dan vrijblijvend contact op met onze vrijwilligerscoördinator Yvonne Schouten, 072 - 576 72 00 of 06- 49 31 75 77 of via y.schouten@dprs.nl. En kijk eens bij onze vrijwilligersvacatures! Heel graag tot snel!

EERSTE HEILIGE COMMUNIE EN VORMSEL IN 2026

Op zondag 19 april om 14.00 uur is de Eerste heilige Communieviering. Op zondag 17 mei om 10.00 uur is de Vormselviering. Mgr. Jan Hendriks, onze Bisschop, is dan bij ons om een aantal tieners en volwassenen te vormen. De hele Kerkfamilie is uitgenodigd aanwezig te zijn!

PASEN EN EIENEN

Een weetje. Met Pasen zoeken veel kinderen in ons land eieren die verstopt liggen in de tuin (ook in onze tuinen). Maar waarom worden paaseitjes gegeten met Pasen? Waar komt deze traditie vandaan? Eieren zijn hét symbool voor vruchtbaarheid. De Germanen verstopten bij het begin van de lente al eieren op hun akkers om zo een vruchtbare oogst af te smeken. Ook buiten Europa speelden eieren een belangrijke rol in allerhande lentetradities. Zo bestond in China in de 7e eeuw voor Christus al een lentefeest, waarbij drie dagen lang geen vuur gemaakt werd om de natuur de kans te geven om te ontdooien. Omdat men dus geen vlees of vis kon bereiden, werden vooraf gekleurde hardgekookte eieren gemaakt die dan gegeten werden. In het Christendom was het ooit tijdens de Vasten - tussen Aswoensdag en Pasen - verboden om eieren te eten. Maar kippen die in het voorjaar opnieuw begonnen te leggen, zorgden met Pasen dus voor véél eieren, té veel. De oudste

eieren werden mooi versierd, de andere werden met Pasen opgegeten. Voor christenen is het ei hét symbool van de wedergeboorte van Christus. En wat dan met onze chocolade paaseitjes? De eerste chocolade paaseieren werden gemaakt in Frankrijk, in de 18e eeuw, en waren uitgeblazen kippeneieren die gevuld werden met chocolade. Bij chique chocolatiers zijn deze eieren nog steeds te koop. Daarna volgden eerst volle chocolade eitjes, en daarna ook de holle. Maar chocolade was een luxeproduct en dus waren deze chocolade eieren voorbehouden aan de happy few. Pas de laatste decennia werden kippeneieren massaal vervangen door chocolade paaseieren en -eitjes. Minstens even lekker wat veel mensen betreft!

FAMILIEBERICHTEN

Op 8 februari 2026 is Jesse (*19 november 2025) gedoopt, het tweede kindje van Felipe en Arieke van Reeken-de Greeuw.
Adres: Barnsteen 34.

Op 18 februari j.l. is het 32-jarig huwelijksjubileum van Sam en Hilde Hörchner-Lagerweij gevierd in onze kerk. Sam zingt bij Spirit en Hilde is lector op de woensdagochtend.

Uw uitvaart, onze zorg

Sint Barbara Heerhugowaard is een uitvaartvereniging die zich al 90 jaar inzet voor een waardig afscheid. Wij verzorgen uitvaarten zonder winst oogmerk voor leden en niet-leden.

Bij overlijden is onze uitvaartleidster mevrouw Nathalie van Schagen een vast aanspreekpunt en biedt zij een persoonlijke en professionele dienstverlening in een moeilijke tijd. Uw wensen en ideeën zijn onze uitgangspunten bij het vormgeven van de uitvaart.

Marcella Stam, Jorinde Rutte, Jan Insing, Jcs Rood en John Blokdijk

Voordelen van een lidmaatschap bij onze vereniging:

- U wordt bijgestaan door één vast gezicht. Bij overlijden staan mevrouw Nathalie van Schagen (**06 - 51 33 14 56**) of onze vaste reserve uitvaartleidster mevrouw Lia Rezelman (hetzelfde telefoonnummer) 24 uur per dag voor u klaar.
- Kinderen zijn tot en met 18 jaar gratis lid.
- Wij werken met onze eigen uitvaartleidster en met betrokken vrijwilligers waardoor de kosten van de uitvaart voor u aanmerkelijk lager uitvallen.

Informatie over onze vereniging en het lidmaatschap vindt u op:
www.sintbarbaraheerhugowaard.nl

Neem vrijblijvend contact met ons op om te bespreken hoe u lid kunt worden van onze vereniging of hoe we u kunnen helpen bij het organiseren van een waardig afscheid.

secretaris@sintbarbaraheerhugowaard.nl
penningmeester@sintbarbaraheerhugowaard.nl

- Informatie ten behoeve van de leden van Sint Barbara -

Lumina Maria Theresia Kerner is geboren op 28 oktober 1956 en overleden op 16 februari 2026. Zij woonde Amatist 53. De uitvaart in onze kerk was op 21 februari en aansluitend vond de begrafenis plaats op ons eigen kerkhof. Lumina heeft zich jarenlang creatief ingezet voor onze Dionysiusparochie en ook op PCI-gebied. Dat zij ruste in vrede en nu onze voorspreekster is in de hemel.

Erwin Hamers en Zoe Bwalya waren al 11 jaar voor de Wet getrouwd, maar hebben hun huwelijk op 7 maart 2026 kerkelijk laten bevestigen in onze kerk. Erwin is niet gedoopt, maar met Bisdommelijke toestemming kunnen katholieke partners voor de Kerk trouwen met een niet-gedoopte partner. Hoe mooi, dat de niet-gedoopte Erwin hierin toestemde voor zijn gedoopte Zoe. Erwin en Zoe wonen Steigerdijk 131. N.B. Zoe zingt bij Salt & Light.

Henne Meegdes is geboren op 16 juni 1963 en overleden op 4 maart 2026. Hij was getrouwd met Paula Santi Panggabean, vader van onze misdienaars Leo en Deson, en woonde Rode Klaverweide 47. Henne heeft een jarenlang ziekteproces doorgemaakt en verbleef de laatste tijd van zijn leven in een hospice in Schoorl. De uitvaart in onze kerk was op 12 maart en aansluitend volgde de begrafenis op ons eigen kerkhof. Een groot compliment voor Henne (achteraf) en alle (Kerk)familie die de laatste moeilijke jaren samen zo gelovig hebben beleefd.

'Onze' Martin van Stralen, goed bekend bij alle zondagse kerkgangers, is in huis gestruikeld, gevallen en enkele dagen na zijn val in het ziekenhuis beland. Martin en zijn rollator waren onafscheidelijk vanwege een lichamelijke beperking. Heel erg helaas is nu, al twee keer, een gedeelte van een been geamputeerd moeten worden. Op dit moment van schrijven wacht Martin op een passende woon- of verblijfplaats. Fijn, dat zoveel mensen een kaartje sturen en hem ook bezoeken. Zijn nieuwe adres wordt zeker in de kerk bekend gemaakt.

Deze (Kerk)familieberichten zijn gemaakt op 16 maart 2026

UITVAARTVERZORGING
PIETER DEKKER

072 - 512 26 14 | WWW.UITVAARTDEKKER.NL

**Kijk voor onze tarieven op
www.uitvaartdekker.nl**

Wilt u meer informatie?
Vraag kosteloos een voorbespreking aan.

Nieuw leven voor het Goddelijk Kind

Velen van ons kennen de Pater Jan Smitschool. Niet iedereen weet dat deze lagere school vroeger de naam droeg: Lagere School van Het Goddelijk Kind. Naar het beeld op de foto hebben vele generaties opgekeken bij binnenkomst in de school. Toen in 1965 een oud-leerling van de school Pater Jan Smit op 34-jarige leeftijd bruant werd vermoord in Papoea Nieuw-Guinea besloot het toenmalig Schoolbestuur de naam te veranderen in de Pater Jan Smitschool. Het beeld dat eerst de ingang van de school sierde, is weggetakeld en daarbij zijn de armen helaas beschadigd. Het beeld staat nu in de tuin van Adrie van Langen, Noordspierdijkerweg 151 te Spierdijk, en is vanaf de weg nog te bewonderen.

De lente is het seizoen van een nieuw begin. Wat dood of vergeten leek, komt weer tot leven. Juist daarom wil ik in dit 'Dionysius in Beeld' lentebblad' iets vertellen over een beeld dat jarenlang verborgen was, maar nu opnieuw gezien mag worden: een massief beeld van het Goddelijk Kind. Velen van ons herinneren zich misschien nog de nis boven de ingang van de lagere school in Heerhugowaard-Centrum. Daar stond het beeld, hoog en waakzaam, als een stille aanwezigheid boven het dagelijks leven van kinderen en ouders.

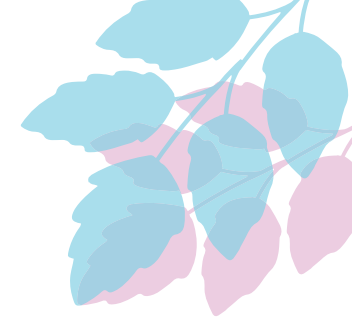
In 1964 werd het beeld uit de nis verwijderd. Daarbij raakte het beschadigd: beide handen braken af. Daarna verdween het uit het zicht en belandde het in de torenkamer van de Dionysiuskerk. Jarenlang stond het daar, zwigend en vergeten. In 2021 gebeurde er iets kleins, maar veelzeggend. De deur van de torenkamer stond op een kier. Uit nieuwsgierigheid keek ik naar binnen - en daar stond het beeld. Verweerd, zwaar, gekwetst, maar onmiskenbaar nog steeds het Goddelijk Kind. Dat moment liet mij niet meer los. Ik vroeg de pastoor of dit beeld nog een toekomst had. Zijn antwoord was eerlijk en eenvoudig: "Het mag wel weg, we doen er niets mee." Op dat moment wist ik het zeker: dit beeld mocht niet verloren gaan. Ik gaf aan dat ik belangstelling had. De pastoor vroeg mij een gift over te maken en toestemming te vragen aan het Kerkbestuur. Toen die er was, begon een heel andere puzzel: hoe krijg je zo'n zwaar beeld op een veilige manier verplaatst?

Het heeft uiteindelijk een half jaar geduurd. Plannen, wachten, regelen. Maar met de hulp van een kraanwagen kwam het moment daar. Het beeld werd opgehaald en naar Spierdijk gebracht. Nu staat het in mijn tuin. Daar staat het Goddelijk Kind nu: zonder handen, getekend door de tijd, maar niet zonder betekenis. Integendeel. Juist in zijn kwetsbaarheid raakt het mij diep. Voor mij is dit beeld een teken van hoop: dat wat beschadigd is, is niet waardeloos. Dat wat vergeten werd, opnieuw een plaats kan krijgen. Net als in de lente. Moge dit verhaal ons eraan herinneren dat ook in ons geloof, in onze parochie en in ons eigen leven altijd ruimte is voor een nieuw begin.

Adrie van Langen

Bezoek aan Zuster Renske

In de voorjaarsvakantie hebben wij (Families Van Reeken en De Greeuw) onze zus, schoonzus, tante en dochter Zuster Renske opgezocht in Spanje. Een reis die ons met het vliegtuig naar Madrid bracht en vervolgens met de auto naar de prachtige stad Salamanca waar Zuster Renske op dit moment woont. Voor wie mij niet kent, ik zal me even voorstellen: mijn naam is Arieke, velen van jullie kennen mij als oudste dochter van Merijn en Marja de Greeuw, maar inmiddels heet ik alweer bijna 5 jaar Van Reeken van mijn achternaam. Ik ben getrouwd met Felipe en moeder van Renze (2½ jaar) en Jesse (3 maanden). We gingen dus naar Spanje, samen met mijn ouders en de meiden (Emma, Lisanne, Femke en Brechje).

De reis was gelukkig niet zo spannend, helaas wel een uur vertraging terwijl we al in het vliegtuig zaten te wachten om op te stijgen, maar dat mocht de pret niet drukken. In Madrid aangekomen hadden we een klein probleempje met een koffer die niet leek te komen, maar ook dat was snel opgelost. Op naar de

huurauto's, nu moet u weten dat, in het verleden, steeds op dit moment alle ellende begon; gedoe met creditcards, reserveringen die niet klopten; altijd was er wel iets waardoor ons geduld op de proef werd gesteld. Dat deze trip gezegend was, werd nu wel duidelijk want zonder gezeur kregen we netjes onze

twee gehuurde auto's mee. Vanaf de luchthaven is het een goede twee uur rijden naar Salamanca, zo kwamen we rond etenstijd aan bij ons onderkomen voor de week. Na een hele dag reizen, we waren immers om 06.15 uur van huis gegaan, is er niets beter dan een warme maaltijd die ook nog eens snel klaar is: pasta pesto werd het dus. Met een volle maag werd het tijd om de stad in te gaan, daar hadden we afgesproken met Zuster Renske. Voor diegenen die ons niet persoonlijk kennen: Zuster Renske is bijna drie jaar geleden ingetreden bij de Spaanse Orde 'Hogar de la Madre', ofwel Thuis van de Moeder. Het is een jonge missionaire Orde met drie belangrijke missies: 1) De verdediging van de Eucharistie, 2) De verdediging van de eer van Moeder Maria, 3) Het brengen van de jeugd naar Jezus Christus. Zuster Renske woont nu met vijf andere zusters in een kleine gemeenschap in Salamanca, een belangrijke universiteitsstad in Spanje. Net als in Nederland zijn religieuze zusters in Spanje een 'rariteit' geworden, en zo trekken de zusters behoorlijk wat bekijks als ze zich door de stad heen begeven.

Terug naar mijn verhaal. Tijdens de Vastentijd is het in Spanje gebruikelijk om processies te houden. Toen we bij de kathedraal aankwamen, begon precies een processie en kort telefonisch contact met Zuster Renske leerde ons dat, als we achter het kruis aanliepen, we haar zouden tegenkomen. Achter Christus aan dus! Een erg mooie symboliek om direct op de eerste dag te mogen meemaken: als we Hem

volgen en in het oog houden, zullen we ook onze geliefden weer zien! Het was fantastisch om Zuster Renske weer in onze armen te kunnen sluiten en haar Jesse, die drie maanden geleden geboren is, in het echt te laten zien. Renze, onze oudste van twee, kon er ook geen genoeg van krijgen en na een keer of zes gedag te hebben gezegd en snel weer terug naar ons te komen, wilde hij heel graag hand in hand lopen met zijn tante. Na een korte wandeling door de stad, die 's avonds prachtig verlicht is, zijn we lekker ons bedje ingekropen. Op zondag hebben we bij de zusters in het

klooster de heilige Mis gevierd. Deze mooie eucharistieviering was samen met de Schotse seminaristen van het Royal Scots College, een seminarie met een erg interessante voorgeschiedenis (zoek maar op!). Na de Mis hebben we lekker gegeten en onze cadeaus uit Nederland gegeven; theedoeken met 13 grachtenpanden, kaas met kaasschaaf (die kennen ze in Spanje niet) en échte HEMA-rookworst. Daarnaast was er al een cadeau met de post gekomen, gemaakt door mijn vader: een huisje met een kist zodat de zusters een beeld van Maria langs gezinnen kunnen laten

gaan, op verzoek gemaakt uiteraard. In de middag hebben we de kathedraal beklommen, dat is gratis op zondag dus perfect voor zusters met een gelofte van armoede en voor Nederlanders natuurlijk.

De dagen hierna hebben we ingevuld met bezoeken aan de zusters en het bekijken van de stad en de omgeving, soms met de zusters en soms zonder. We hebben in het klooster samen getafelvoetbald, een overtuigende overwinning voor Team Nederland. We hebben gebasketbald, hier was de puntentelling iets minder duidelijk en de wedstrijd moest gestaakt worden wegens een blessure. We zijn een dag naar de grens van Portugal gereden (een kleine anderhalf uur rijden van Salamanca) om daar een waterval te bekijken; een prachtige, maar ook vrij steile wandeling naar beneden en na een heerlijke picknick weer een behoorlijke klim omhoog. Het was de hele week goed weer, meestal een comfortabele 20° overdag, dus we hebben veel tijd in de buitenlucht doorgebracht. Hoewel wij in de basis geen stadsmensen zijn, vormt Salamanca daar blijkbaar een uitzondering op, we zijn graag en veel de stad in gegaan om even te wandelen of voor souvenirs, het hielp hierbij dat het geen enorme toeristische trekpleister is en je dus geen straatverkopers enz. hebt.

Op onze laatste avond hebben we op verzoek van de zusters gezongen tijdens hun Heilig Uur. Iedere donderdagavond sinds de start van hun missie in Salamanca, afgelopen september, organiseren de zusters een 'Heilig Uur' in hun kerk, die ze 'Kapel op de Campus' noemen. Hoe hebben ze reclame gemaakt? Door posters en flyers aan de binnenkant van het toilet te hangen: zo

konden jongeren het op hun gemak lezen zonder het gevoel te hebben dat ze bekeken werden. Alleen de eerste keer hoefden de zusters de flyers zelf op te hangen, sindsdien worden ze door de studenten zelf verspreid. Het was een erg mooie avond met een volle kerk, ongeveer 70 studenten waren aanwezig. Om 22.00 uur werd iedereen vriendelijk naar buiten geveegd door één van de zusters. Zuster Renske vertelde dat, als ze dat niet deden iedereen tot diep in de nacht zou blijven hangen, ze gaan gewoon niet uit zichzelf weg.

Op onze laatste ochtend had Zuster Renske een mooie verrassing voor ons. Afgelopen week tijdens één van de processies liepen er allemaal kleine kinderen in een soort misdienaarskleding mee. Ik heb haar toen gezegd, dat ik zo iets ook graag zou willen voor Renze, die zo gek is van alles wat met de kerk te maken heeft. Nou, mijn wens is in vervulling gegaan, want samen met een andere zuster heeft Zuster Renske een toog genaaid voor Renze. Zijn reactie? "Kijk, mama, ik ben een echte misdienaar geworden!" Toen was het toch echt tijd om afscheid te nemen. Wat hebben we genoten om gasten te mogen zijn van deze kleine gemeenschap in deze prachtige stad. Laatste knuffels en woorden uitgewisseld en toen zijn we de auto ingestapt, op weg naar de Valle de los Caidos en daarna door naar het vliegveld en terug naar Nederland. Het was een prachtige vakantie, met mooi weer en goede gesprekken. Echt tijd om te focussen op het gezin en lekker te ontspannen. Wanneer we weer naar Spanje gaan? Geen idee, maar deze stad, daar willen we nog wel eens naar terug!

Arieke van Reeken-de Greeuw

Kachels voor Oekraïne

Er is veel slecht nieuws, maar er gebeurt ook veel dat goed, beter en best is. Temidden van veel ellende worden hele mooie initiatieven waargenomen. Onder één voorbeeld.

Op een goede zaterdagochtend, al weer enige tijd geleden, brachten vier Nederlandse mannen, Anne, Marius, Erik en Frank, honderden kachels naar Oekraïne. Erik Verhoeff (45) ontving een gebedsoproep van een bevriende pastoor uit de stad Dnipro, in het oosten van Oekraïne: "Er is nood hier, mensen overleven de kou niet." Erik, die in 2010 als leken-missionaris in Oekraïne heeft gewoond, vroeg zich af wat hij behalve bidden nog meer kon doen? Hét idee: geld inzamelen zodat hij binnen een week naar Oekraïne zou kunnen rijden. En het idee werd in no-time werkelijkheid. Hij belde Frank van Delft (43), een Nederlandse vriend die hij in Oekraïne had ontmoet, toen ze daar bei-

den woonden. Frank is voorzitter van 'Hands & Feet', een stichting die concreet hulp aanbiedt aan landen in nood. Beiden hebben een liefde voor Oekraïne, dat toen ook nog vocht tegen de vrieskou. Een snelle actie was dringend nodig, wachten tot het warmer werd, was geen optie. Een collega van Erik, Anne Grijzenhout (35), dacht op diezelfde dag na over wat hij kon doen voor mensen in nood. In tegenstelling tot Frank en Erik was hij nooit in Oekraïne geweest, maar door wat er in het land gaande is, voelde hij dat hij iets moest doen. "Wij leven hier in overvloed". Samen met zijn vrouw bad hij waar ze die week konden helpen en belde later met Erik. Die vertelde over het plan om

honderden kachels naar Oekraïne te brengen. Anne: "Dus als ik ook met een bus zou rijden, kunnen er meer kachels die kant op?" "Ja, maar dan moet je wel iemand regelen die met je mee gaat." Maar wie vraag je om mee te gaan naar het oorlogsgebied in Oekraïne? En toch kwam een naam in zijn hoofd: Marius Vroegindewij (38). En deze stemde toe. Zo sprongen veel lichten op groen. Gezinnen, werk en kerken werkten mee. Petroleumkachels konden met korting ingekocht worden. En veel donateurs meldden zich. Vanuit de organisatie Hands & Feet werd een inzamelingsactie opgezet om de kachels te bekostigen. "In Oekraïne is kerosine oftewel petroleum beschikbaar, dat is de brandstof die nodig is voor de kachels. Het is niet goedkoop, maar de mensen hebben er dus wel wat aan op de lange termijn en we sponsoren ook brandstof", legde Anne uit. In één week werd vervolgens genoeg geld opgehaald voor honderden kachels voor Oekraïne.

Een bus en aanhanger konden geleend worden van een bedrijf. Het geld voor de actie stroomde binnen, daardoor konden ook duurdere kachels gekocht worden, die gebruikt worden door militairen uit dorpen achter de frontlinie.

Het doel van de actie werd steeds uitgebreid, omdat mensen massaal geld bleven doneren. In vijf dagen tijd werd meer dan € 100.000,-, goed voor 800 kachels, ingezameld. Iedereen blij verwonderd! Erik ziet wat het persoonlijke aspect doet met mensen: "Mensen doneren geld en wij gaan een klein deel van die kachels zelf brengen. Dat geeft vertrouwen in de bestemming van het goede doel en steun aan ons."

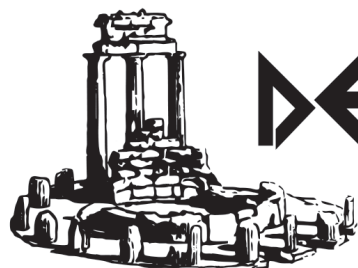
De zoon van Erik hielp zijn vader met het inladen. Hij groeide op in Oekraïne en is er vorige zomer nog geweest met zijn familie. Ze organiseerden daar ter plekke zomerkampen voor Roma-kinderen. Toch vond hij het spannend dat zijn vader naar Oekraïne ging. Erik zelf maakte zich meer zorgen over de weg ernaartoe, dan over het oorlogsgeweld. "Het land is zo groot. De kans dat een bom of een drone op mijn bus zou vallen, is kleiner dan pech door de weersomstandigheden." Het land is natuurlijk wel 'rood' gebied, maar het belang van hulp werd groter gevonden dan de gevaren. "We zijn niet gek", benadrukt één van hen. "We gingen namens een stichting die vaak zulke transporten organiseert, stichting Hope4Ukraine."

"We kunnen niet dé wereld veranderen, maar we kunnen wel iemands wereld veranderen". Met die gedachte vertrokken de vier mannen met twee bussen. Ze hoopten, met een overnachting in Polen, zo snel mogelijk in Oekraïne aan te komen. "Het zou bij de grens lang kunnen duren, ook al hadden we de juiste papieren." Frank kon niet snel genoeg vertrekken. De mannen zijn bescheiden in wat ze voor de mensen in Oekraïne konden betekenen, maar de als maar stijgende donaties zorgden voor veel motivatie.

Het aantal volwassenen dat zich bij katholieke Kerk aansluit, is tussen 2023 en 2024 met bijna 40% toegenomen. De meest recente cijfers van onderzoeksbureau Kaski zijn hoopgevend, al blijft het kerkbezoek tegelijkertijd dalen. De Nederlandse Kerkprovincie noemt de stijging van het aantal volwassen toetredingen 'een van de markante ontwikkelingen in de nieuwste kerkelijke kerncijfers'. In 2024 werden ruim 500 volwassenen gedoopt en traden ruim 100 volwassenen toe tot de Kerk zonder doop. Het totaal aantal toetredingen steeg van 455 in 2023 naar 630 in 2024, een groei dus van bijna 40%. Hoewel dit aantal relatief klein is vergeleken met het aantal kinderdoopsels, is de stijging volgens de Kerkprovincie vol betekenis. De cijfers zijn recent gepubliceerd in de Pius Almanak, het jaarboek van Katholiek Nederland. De cijfers laten ook een lichte opleving zien van het aantal kerkelijke huwelijken. In 2024 trouwden bijna 800 stellen voor de Kerk, een toename van 5,5% procent ten opzichte van 2023. Maar over de gehele linie zet de ontkerkelijking toch door, blijkt uit het Kaski-rapport. Het totale aantal doopsels daalde van

U kunt heerlijk grieks eten in het grieks specialiteiten restaurant

DELPHI

Tevens kunt u gerechten meenemen
Ook zijn er cadeaubonnen verkrijgbaar

Middenweg 202 1701 GG Heerhugowaard Tel. 072 5747101
iakowis@kpnmail.nl www.delphirestaurant.nl

Garage van den Berg

Verkoop van nieuwe en gebruikte auto's
en onderhoud van alle merken

- 35 jaar ervaring
 - apk keuring benzine, diesel en hybride auto's
 - schadeherstel
 - storingsdiagnose
 - banden, uitlijnen
 - airco service
 - uitlaatservice
 - gratis haal- en brengservice
- Stevinstraat 1a
1704 RN Heerhugowaard
Tel. 072 5713842
www.garagevandenbergh.nl

TOYOTA

RENAULT

OPEL

CITROËN

en vele
andere ...

6585 in 2023 naar 6110 in 2024, een daling van 7%. Ook bij andere sacramenten is sprake van een afname. Zo daalde het aantal communicantjes met circa 7% en het aantal vormsels met 5%. Het aantal kerkelijke uitvaarten nam eveneens af, met 8% in 2024 vergeleken met het jaar daarvoor. Ook het aantal vrijwilligers blijft dalen, vanaf 2020 met 4,5% (6000 vrijwilligers) per jaar.

Katholiek Nederland in cijfers
Rooms-katholieken: 3.448.000
Parochies: 589
Kerkgebouwen: 1213
Pastorale beroepskrachten: 876
Vrijwilligers: 126.000
(Totale aantallen per 31 december 2024)

Tenslotte blijft ook het kerkbezoek dalen, dat gebaseerd is op tellingen in parochies van afgelopen voorjaar. Tussen 2024 en 2025 nam het aantal kerkgangers af met bijna 5%.

Volgens het Kaski, dat jaarlijks de cijfers voor de Nederlandse Kerk in kaart brengt, passen deze dalingen binnen een langjarige trend. Religiewetenschapper Joris Kregting noemt de toename van (jong)volwassen toetredingen: "Een opvallende uitzondering, die allerlei recente mediaberichten hieromtrent onderschrijft. We blijven deze ontwikkelingen de komende jaren met interesse volgen."

Wat wij kunnen doen voor de wereldvrede?! Alle 'oorlogen' in eigen kleine omgeving beëindigen. En aangedaan onrecht vergeven vóór dat excuses zijn aangeboden!

ALS HERINNERING
VAN DE DANKBARE VLUCHTELINGEN
VAN
NIEUWKUIJK EN ONSENDORT
VOOR DE
LASTZUREN IN DE OORLOGSDAGEN
OCT. 1944 NO

Nabijheid

In de oorlog ving de Paters Cisterciënzers in hun abdij Mariënkroon in Nieuwkuijk veel bewoners op uit de omgeving, die hun huizen moesten ontvluchten vanwege het oorlogsgeweld. De paters gaven de vluchtelingen met een warm hart een plekje in hun gemeenschap. Het schijnt zelfs, dat ze tussen de vluchtelingen sliepen om hen gerust te stellen. Een prachtig voorbeeld van echte nabijheid. Het doet denken aan Chiara Lubich (stichter van het 'Focolare', een lekenorde), die iets ongewoons meemaakte in de Tweede Wereldoorlog. Chiara was een jonge katholieke onderwijzeres in het katholieke Italië. Ze deed iets bijzonders voor een leek in die tijd: ze las in de Bijbel, vooral de vier evangeliën waren haar dierbaar. Chiara had God ervaren als een liefdevolle Vader die voor ons zorgt en aan wie wij ons kunnen toevertrouwen. Omdat haar stad Trente zwaar gebombardeerd werd, verlieten veel mensen de stad. Chiara en haar vriendinnen besloten te blijven om te zorgen voor de ouderen en zieken die, het kon niet anders, achterbleven. Ze lazen samen in de Bijbel ... "Geef en u zal gegeven worden" (Lc. 6,38), een bekend bijbels principe dat oproept tot vrijgevigheid en barmhartigheid. Het belooft dat de maat waarmee mensen meten - gulheid, vrijgevigheid - terugkeert in overvloed ("een goede, geschudde, overlopende maat"). Delen, leidt tot ontvangen en wederkerigheid. Zo hielpen Chiara en haar vriendinnen waar ze maar konden en deelden voedsel uit, dat steeds werd aangevuld door mensen die hoorden van dit goede werk. Zo is de wereldwijde Focolare-beweging ontstaan. De eenheid tussen

de mensen is het hart van de Focolare-spiritualiteit. De huidige president van de Focolare-beweging is Margaret Karram, Palestijnse en geboren in Haifa. Zij spreekt onder andere Arabisch en Hebreeuws en studeerde journalistiek in de Verenigde Staten. In interviews vertelt ze hoe triest verdeeldheid is, de oorlog, de vijandschap, tussen Israël en Palestina. Nabijheid is nodig! Nabijheid temidden van de gruwelijke oorlog als vreedzame 'oplossing' voor de verdeeldheid. Margaret Karram noemt de parabel van 'de Barmhartige Samaritaan' (Lc. 10,25-37) als 'voorbeeld-oplossing'. Samaritanen en Joden waren elkaar in principe vijandig gezind. Maar de Bijbelse barmhartige Samaritaan beoefende een menslievendheid, een nabijheid, die niet afhing van verbondenheid met eigen stam, volk of familie. De Bijbelse barmhartige Samaritaan begreep dat ieder mens waardigheid verdient als méns, los van herkomst, cultuur of positie.

Waar eens de Paters Cisterziënzers in hun abdij Mariënkroon vluchtelingen opvingen en mensen, die vanwege de Tweede Wereldoorlog hun huizen moesten verlaten, bidt en werkt nu de Nederlandse tak van de Focolarebeweging. Een beeld van de Barmhartige Samaritaan staat in de kloostergang van het abdijgebouw - niet toevallig naast de trap die leidt naar de gebedsruimte waar God geëerd wordt en bedankt en waar gebeden wordt voor vrede en eenheid onder alle mensen. Focolare betekent 'vuurhaard', het vuur van de heilige Geest wordt zichtbaar en voelbaar in nabijheid.

Wiljan Domen

Fred Giacomini

SCHILDER- EN BEHANGWERKEN

Fred schilder- en behangwerken

Wilt u graag de woning professioneel laten schilderen dan bent u bij Fred schilder- en behangwerken aan het juiste adres.

Mijn diensten variëren van schilderwerkzaamheden/wandafwerking, deskundig advies en garantie.

Ik kom graag bij u langs voor een persoonlijk advies en een vrijblijvende offerte.

KWALITEIT STAAT BIJ MIJ VOOROP!

Voor particuliere woningen geldt het BTW-tarief van 9% indien de woning 2 jaar of ouder is

Fred Giacomini | Schilder- en behangwerken

Telefoon: 06-24856024

info@fredschilderwerken.nl

www.fredschilderwerken.nl

URMAPRINT
DIGITAL PRINT & FINISHING

Geopend: maandag-vrijdag 9.00-12.30 / 13.00-17.30 uur
zaterdag 10.00-16.00 uur

Titaniaalaan 2
1702 AZ Heerhugowaard
072-5717611
info@urmaprint.nl
www.urmaprint.nl

- ◆ GEBOORTEKAARTJES ◆ ROUWDRUKWERK ◆ POSTERS (t/m A0)
◆ HUWELIJKSKAARTEN ◆ ZAKELIJK DRUKWERK ◆ CANVASPRINTS

Bekijk alvast thuis onze unieke collectie op www.urmaprint.nl

BREED interieur

WONEN | INRICHTEN | PROJECTEN

Middenweg 284 | 1701 GK Heerhugowaard | T 072-5711250
info@breedinterieur.nl | www.breedinterieur.nl

Stratenmakersbedrijf M. Koning

Van Veenweg 144 1701 HL Heerhugowaard T 06 - 13510338

- Gespecialiseerd in:
- Sierbestrating
 - Herbestrating
 - Machinaal bestraten
 - Ontwerp van uw tuin
 - Shovel-, Kraan- & grondwerkzaamheden
 - Plaatsen van schuttingen, beschoeiing & vlonders
- Bel voor een vrijblijvende offerte!

www.stratenmakersbedrijfkonig.nl

Jos Kamp Assurantiën b.v.

Middenweg 200 - 1701 GG Heerhugowaard

SERVICE

PERSOONLIJK

KANTOOR IN DE BUURT

Jos Kamp Assurantiën b.v.

(072) 571 12 84

www.joskamp.nl

info@joskamp.nl

realiseren van comfort

Stationsweg 44 1702 AG Heerhugowaard T 072 5717777
info@floris-comfort.nl www.floris-comfort.nl

- Warmtepomp
- Verwarmen
- Koelen
- Zonnepanelen
- Ventileren
- Solatube
- WTW
- Sanitair